

Надзея ПАРЧУК, г. Брэст

Настайніцы

Я сягоння рупліваю раніцай
Пазбіраю па слоўку ў радок
Для сваёй паважанай настайніцы
За яе чалавечны ўрок.

За навуку – разумнаму, добраму,
За прывітую змалку любоў
Я сардэйку яе дабраторнаму
Падрыхтую букет шчырых слоў.

Ты пачуй мяне, неба шырокае,
Перапоўні душу светлынёй,
Абудзі ў ёй пачуцці глыбокія
Да настайніцы светлай маёй.

Дай успомніць, як вучням тлумачыла
Пра мінуўшчыну даўніх вякоў,
Як стваралася мовачка матчына
З чыстых гукаў лясоў і лугоў.

...Колькі ж ёю ўсіх вучняў адпушчана
У вялікі нязведаны свет!
Знаю, кожны быў цвёрда навучаны,
Як пакінуць дастойны ў ім след.

Хай ёй сонейка ззяе высокае,
Падбадзёрвае ў гэтым жыцці!
Хто сказаў, што гады ўжо глыбокія –
То ж да ста яшчэ доўга ісці...

З любоўю і мірам да вас...

Між вашымі душамі й сэрцам сваім
Я сцежку добра пракладаю,
Заўзята малюся нябёсам святым
І шчасця прашу свайму краю.

Спяшаю патрапіць да кожнага з вас,
Каб скарбам сваім падзяліцца,
Каб кожнаму выпала ў суджаны час
З крыніцы святла прычасціцца.

Спяшаю, гукаю – і рэха ў адказ:
«З любоўю і мірам да вас...»